

Overloop

Koen Dille

Op het ogenblik dat u dit stukje onder ogen krijgt, zou het kunnen dat het aantal slachtoffers van de Mexicaanse griep gestabiliseerd is. Zo'n drieduizend moeten het er zijn. Plus enkele tientallen doden. Op de keper beschouwd valt dat nog mee. Ja, dat ligt zeker aan de kwaliteit van de monddoekjes die de autoriteiten aan de mensen hebben verstrekt. En neen, dit komt jammer genoeg niet in de buurt van de *collateral damage* onder de burgers van Irak of Afghanistan. Maar iedereen begrijpt dat de internationale gemeenschap voor die landen niet dezelfde profylactische maatregelen kan nemen als voor de meer toeristische oorden op deze planeet. Als we sommige economen mogen geloven moet ook de economische crisis over haar hoogtepunt heen zijn. Alleen, economen en beursanalisten hebben veel gemeen met de Koran of het Evangelie. Het begin van hun uitspraken is vaak in tegenspraak met het einde ervan. Zo kun je steeds alle kanten uit. Onder economen heet dat economische paradox.

Wat ik echter met zekerheid durf te stellen, is dat het aantal overlopers in de politiek zal blijven stijgen. Sinds 1992, toen VU-voorzitter Jaak Gabriëls en CVP-voorman Johan van Hecke – de pioniers – hun heil bij de pas opgerichte VLD zochten, moet ons land meer overlopers tellen dan er wereldwijd mensen aan de Mexicaanse griep zijn bezweken. Van overlopen ga je echter niet dood. Het is een nette én lucratieve bezigheid geworden. Zeker als je het meerdere keren achter elkaar doet. Maar kom, voor iedereen zijn dit barre tijden. Als een mens zijn zuur bij elkaar gespeculeerde centjes al niet meer aan grafelijke bankiers kan toevertrouwen. Erger nog, de G20 – sterkhouders van het systeem – overweegt om zich te buigen over de belastingparadijzen. Daardoor blijkt dat godbetert nu ook

dit eigenste land, nota bene de bakermat van de notionele intrinst, in het vizier komt. Niet te verbazen dat er een exodus richting politiek op gang komt. Vooral mensen die in financiële nood verkeren, zoeken er een onderkomen. Meer bepaald zij die merken dat hun hypothecaire lening hun financiële draagkracht overstijgt. Want ook in ons land hebben de subprime hypotheekendepe sporen getrokken. De laatste tijd treft het overloopvirus vooral de liberale partijen. Pas op, onderschat dat niet! Vlaanderen telt drie van zulke partijen. Samen volstaan die al vlug voor een kleine vloedgolf van overloperij. Nochtans heeft Bart Somers, de schachtentemmer van het enige en echte liberalisme, ons met de ernst die hem kenmerkt voorgehouden dat er hier maar plaats is voor één liberale partij. Uiteraard de zijne. Hij is zelfs bereid om dat plechtig op schrift te stellen, inclusief handtekening. De arme man heeft tegenwoordig niets anders meer om handen. De serieuze politiek wordt immers in gremia bedreven waar men hem liever buiten houdt. Baasje Bart zijn taak ligt meer in de sfeer van de logistiek: de mensen coachen die broodjes en koekjes van eigen deeg rondragen.

Meer over de politieke overloperij. Sta me toe hier een hint te geven aan hen die in de SP.A de politieke lijn uitstippelen. Mocht Caroline Genez daartoe behoren, dan geldt mijn waarschuwing ook voor haar. Kijk uit voor Guy Verhofstadt want gezellin Van Brempt kijkt uit naar Guy Verhofstadt. De dag nadat de Gust zijn boek over Europa had voorgesteld, was onze Vlaamse minister in de wolken. Toen het journaal even inzoomde op de eerste rijen van het publiek aan wie Verhofstadt dat boek trachtte te verkopen, zag ik daar veel schoon volk. Maar niet Kathleen van Brempt. Zoals ik zei: ze vertoefde in de wolken. Zij moet dat boek nog diezelfde nacht thuis hebben gele-

zen. Een nacht die raad heeft gebracht. Inderdaad. Heel veel van wat kameraad Verhofstadt schrijft, wist vrouwe van Brempt ook in het programma van de Europese socialisten staan. Zij is daar aangenaam door verrast. Gecharmeerd zelfs. O lala! Maar ook danig opgelucht dat Verhofstadt niet voorstelde om de Noordzee vol te planten met windmolens. Dat is namelijk een persoonlijk ideeetje van haar. Allez, eentje dat zij persoonlijk heeft gepikt. Mister nice Guy streeft edeler doelen na. Hij bestrijdt de Europese windmolens. Blijft die rare overeenkomst tussen zijn boek en dat programma van de Europese socialisten. Is dat echt toeval? Nu zijn Toscaanse olijfgaard begint te renderen, zal Verhofstadt toch niet voor het geld naar de SP.A overlopen. Zeker ook niet in de hoop daar Bert Anciaux te ontmoeten. Veel kans immers dat die ondertussen – ik schrijf dit stukje op 8 mei – al weer elders naartoe is getrokken. Maar voor Kathleen van Brempt durf ik mijn hand niet in het vuur steken. Sinds Frank Focketeyn, Stany Crets en Adriaan Van den Hoof haar voor de camera's van de VRT hebben mogen – zeg maar moeten! – kussen, denkt iedereen dat mevrouw Van Brempt loslopend wild is geworden. En is Verhofstadts vlotte look u niet opgevallen? Leterme eat your heart out!

Kortom, er is niet alleen de scheiding der machten die in dit land doorschijnend is geworden. Ook de scheidingswanden tussen de partijen lijken tegenwoordig van papier. En zoals algemeen geweten, is papier verduelig. Iedereen stapt zomaar bij iedereen binnen. En buiten. En weer binnen. Van het Vlaams Blok, via LDD, NV-A, tot bij CD&V, de socialisten en de liberalen. Begrijpt u nu waarom die partij tegenwoordig Open VLD heet? Mooi gezien van Bart Somers nietwaar?